

in presentiarum extinguitur; propitium sibi Deum arbitrantur. Sin minus, ipsum nuncium insimulant, asseverantes, malum illum esse virum. Hoc insimulato, alium mittunt, dantes adhuc non vendi mandata. Herodot. lib. 4. n. 26. Hæc dogmata Zamolxis.

Ejus dogmata & impostura.

20 Subdit ergo Herodotus, dum à Getis uti Numen Zamolx habebatur; Hic homo fuit, Samique servitutum servivit Pythagoræ. Illinc nactus libertatem, cum multum pecunie comparasset, in patriam redijt: qui cum animadverteret Thracas male viventes & insitè, ipse edoctus Jonicum vivendi genus & mores liberaliores, quam Thracum; domiciliium instruxit, in quod primos quoque popularium in convivium accipiebat; & inter convivandum docebat neque se, neque suos conviviis interire, sed in eum locum ire; ubi superstites, omnium bonorum compotes essent. Dum ea quæ commemorata sunt ageret atque diceret; interim subterraneum adificium struebat: quo prorsus absoluto, è Tracum conspectu se subduxit, descendens in illud subterraneum adificium; ubi circiter triennium egit, desiderantibus eum Thracibus, ac desistentibus tanquam mortuum. At quarto anno in conspectum se eisdem dedit. Ita incredibilia sunt effecta, quæ illis exposuerat. Hæc Zamolxis ajunt fecisse; cujus subterraneo adificio ne fidem detraho; neque valde credo. Verum sive Zamolxis fuerit homo quispiam, si ve demon, Getarum indigena, valeat. Secutus est Pythagoræ vestigia, ut præstigijs seduceret audientes. Adi 28. Januar. à n. 20.

Xerxes vi-ctus ad Artemisium.

21 Infaustus dies Persis, victo Xerxe ad Artemisium pugna navali. K. Græc. Consilio Themistoclis parta profecto victoria contra Ducum confœderatorum sententias. Igitur de Themistoclis sententiâ cum clausse universa (ait Diodorus Sicul. lib. 11. n. 249.) in hostes invehuntur. Ibi cum barbari ex multis hinc inde portibus se expediunt, acies Themistoclis cum dissipatis & incompositis adhuc Persis conferta, multas hostium naves demersit: nec pauciores ad continentem usque fugere compulsos insectatur. Admarâ interrim classe universa, fortique pugna, parte quadam navium utrique superiores erant; plena tamen neutri victoria potiebantur, donec interventu noctis pralium diremptum est. Briet. ann. V. C. 274. Ad Artemisium dubiâ victoriâ pugnarunt. Idem accidit ad Euripum Eubœæ ubi Græci fauces illas obfirmantes restiterunt, multis Persicis navibus corruptis, sed scientes terrestri itinere Persas Athenas contendere, consternatis animis ad Salaminam reverli confiterunt. Tunc Athe-

nenses ubi suos Athenis relictos in summo universos periculo versari cernunt; liberos, uxores & cetera ad usum necessaria, quæcumque tunc possent navibus imponunt, & in Salaminam transportant. Idem ibid. & Herodot. lib. 7. à n. 47.

Græci Athenas evacuant.

22 Eodem die anno præcedente, Xerxes non magnificentia, sed amentia præclara monumenta præmonstravit, cogitando per pontes conjungere Asiam & Europam. K. Græc. Hæc cogitatio in eum irruit (licet jam animo devorata Græcia, ex quo Sardis cum exercitu pervenit; quin mutaret propositum per omina infelicia in somnis accepta, & Artabani monita. Sese (postquam caduceatores misit in Græciam, ut in signum subjectionis ac deditiois præstarent ignem & aquam) diligenter apparabat tanquam Abydum profecturus; cum interea ij, quibus negotium hoc datum erat, Hellepontum ex Asia in Europam conjungerent, uti fecerunt inter Sextum & Abydum; quod frætum famosum propter Leandrum. Ad hanc oram ex Abydo (ait Herodotus, lib. 7. n. 14.) jungere pontem inchoare ij quibus hoc munus erat delegatum: hinc Phœnices albo lino, illinc Egyptij scirpo. Est autem ex Abydo ad ulteriorem continentem septem stadiorum trajetus, quem pontibus junctum ingens adorta tempestas ea omnia dirupit atque dissolvit. Quod quum audisset Xerxes, indignè ferens jussit, trecenta Helleponto verbera instigi & in ejus petagus par compedum demitti. Jam verò audivi, misisse quoque cum his etiam qui signata Helleponto inurerent. Certe mandavit, ut colaphos Helleponto inurerent, dicentes barbara verba & insana: scilicet, d. Aqua amara! Dominus hanc tibi irrogat penam, quod eum lesisti, qui de te nihil mali meritus erat. Te tamen, velis nolisque, Rex Xerxes transmittet: meritumque nemo hominum tibi sacrificat, ut dolose pariter & amaro flumini. Hac pœna mare Xerxes plecti jussit; atque eis qui operi præpositi erant, caput præcidi. Felicitas juxta Senecam in Ludo Claud. versatur in regia fatuitate. Aut Regem aut Fatuum nasci oportere. Utramque Xerxes nactus est felicitatem. De hujus cerebri desipientia insulsissima, fantastica; idem de Constant. Sapient. cap. 4. Plutarch. r. de Alexandr. fortun. etiam libell. De non irascendo. & Juvenal. Satyr. 10. à v. 179. qui Xerxis stoliditatem & comitem Nemesium profert.

Stoliditas Xerxis.

Ille tamen qualis redijt Salaminè relicta, in Corum atque Eurum solitus servire flag. Ilis Barbarus, Afolio nunquam hoc in carcere passos,

Juvenal

Ipsium

Ipsium compedibus qui vinxerat Ennosigæum. Mitius id sanè, quod non & stigmatè dignum Cre didit: huic quisquam vellet servire Deorum? Sed qualis redijt? Nempè una nave cruentis Fluctibus, ac tarda per densa cadavera prorâ.

Sacra Histie.

Imago.

23 Denique invenio inter Scythas sacra Histia celebrari. Heraclites Ponticus, lib. 3. De hac Dea, quæ apud illos maxima, ait Coel. Rhodigin. lib. 18. cap. 24. Histia videtur idem quod Vesta, quæ vox focum signat, Larum, Deam. In Græcorum lexicis observatum est, Histiam pro schara capi, id est, foco. Hinc ejus imago tota splendens, & alijs ignitis fulgens cum lampade in dextra. De Laribus & Penatibus diximus 31. Januar. à n. 1. De Igne ac Vesta, agemus 6. Martij, à n. 7. Ejus imago Romæ colebatur sub lapide latitans (ibidem dicemus n. 23.) qui Lapis dictus Lapis Capitolinus, & Jupiter lapis, ut observat Bolduc in Oggio Civiltian. lib. 3. cap. 16. & nos de illo, 5. Jun. Quanta Vestæ seu Histia inter Numina majestas, constat ex eo quod juxta Platon. in Phædro, cæteris Dijs, duodecim ordinibus domo digressis, ac alatum Jovis currum subsequens, sola Vesta residet domi, eaque sedens gemmata sella videtur; cujus simulacrum dextrâ pateram porrigit, sinistra lanceæ contum terræ affigit. Idem observat Pier. Valer. lib. 43. cap. 4.

DIES XI. FEBRUAR.

III. Id.

Imago vindex.

Occasus Aquarj & influxus.

Pontan.

I Decanus tertius Aquarj, & in eo gradus 21. Solis. Facies hujus Decuriæ Luna, quæ indicat cupiditatem & amorem vindictæ: imago, vir digitorum unguis mordens & extremitates, sub Ephoro Proteo. Abenragel. Hic gradus principium occasus Aquarj, & de isthoc horoscopo inquit Joann. Pontan. 3. Urania. Si quem dexero nascentem vidit ab orbe Idæus puer, & viventem infecerit amnes Hinc fluvios & stagna timens, non æquora tenet. Ast illum facie insignem & florente juventâ, Ac vidit placidis atatem ducere curis, Captantemque umbras, & agentem ad plectra choreas. Hinc signo mansit livor, quem pectora longè Natorum referunt, manserunt otia, inersque Mollicies, animusque ignava degener umbra. Hieroglyphica Sphærarum varia profecto. Gallina, posteriora ejus qui in manu habet equum. Finis Avis, quæ piscatur pisces. Sph. Perf. Homo iracundus, fraudulenus, pilosis auribus, cui imposta corona de circulis ligneis.

Sphær. Indic. Addit Albumasar: Juxta Indos vir niger, atrox, dolosus, aure pilosâ, capite fertum ex frondibus & pomis gerens, in pondere pecuniæ laborans, ut eam transmutet. Cauda Urse Majoris, corpus equi, finis Aquarj, caput piscis Austrini. Cyclops gigas habitu Egyptio, insigni turulo, dextrâ clavam, sinistra sceptrum tenens. Sphær. Egypt. Vir vestitus, supine humi decumbens. Sphær. Arab. Arcturus exoritur: Subsolanus spirat. Ptolom. Australior in collo Leonis mane occidit. Junctin. K. A. Venti. Columell. In 21. grad. Aquarj, statio 26. Lunæ, dicta, Brachium absconditum. Kircher. Oedip. Tom. 2. p. 2. class. 7. cap. 10. Hac in die ann. ante Christ. 217. Eclipsis Solis. Riccioli in Almagest.

Statio 26. Lunæ.

2 A Reusnero signatur missio columbæ & corvi à Noe: fallitur sæpe in calculo Mensium Hebræorum; ut sæpe diximus. Jacob proficitur in Mesopotamiam. R. Abrah. in Cabal. ex Genes. 28. 5. Nicanor cum prius adversaretur Machabæo, postquam facie agnovit, summè dilexit, ita ut Alcimum à dignitate summi pontificatus detruderet: sed regio Demetrii edicto de restituendo Alcimo, & exterminando Machabæo; hunc comprehendere dolo nititur, sed arte dolus evanuit. Nicanor dedi sibi postulat. à sacerdotibus Judam: & ni fecerint, æquaturum se templum, aut Libero Patri sacrum, minatur. Raziam patriæ parentem, apud quem Machabæum latere putabat; capi jussit: qui quidem incubuit proprio ferro, atque ascendens in solarium, inde se præcipitavit in turbas, semianimique surgens; in eas viscera ac cruorem sparsit; generosè moriens. Judas anxius versatur cum tribus virorum millibus in agro Samariæ: tuncque nocte vidit in somnijs Oniam III. sanctum, jam fato functum, pro populo expansis manibus Deum deprecantem: & Jeremiam aureum sibi tradere gladium, ac dicentem: Accipe sanctum gladium, munus à Deo, in quo deities adversarios. Ex quo insignis victoria, uti videbimus die 13. R. ex 2. Machab. à cap. 14. Razias ergo fuit ex ordine Militari, vocato Afsidæorum (de quo, 6. Novembr. à n. 6.) & Hebræicè, Chafidim. Unde Joseph Gorionides, lib. 3. Histor. Judaic. cap. 22. Congregati sunt ad Judam omnes juvenes Hachafidim: & Ricafus (Razias) erat de viris Hachafidim, qui probatus in diebus Antiochi, & inventus perfectus; quod acceperit in seipso plagas, & verbera multa. Idem Serarius in cap. 14. lib. 2. Machab. in Comment. Videtis fufius memorata, 27. Maij, n. 4. & 14. August. à n. 5. Hac

Jacob proficitur Mesopotamiam.

Mors Razias.

Visio Machabæi.

Razias Afsydeus.

in

in die decretum factum est ab Atheniensibus, de honorando Hyrcano II. Pontifice Judæorum; de quo 20. Jun. 5. Mnychionis undecima: ait Josephus, 14. Antiquit. cap. 16. Ann. Christi 31. ejus facti jejunij dies trigesimus quintus. A nonnullis signatur Lazari resurrectio. Vide postridiè.

Jejunij Christi dies XXXV.

Ludi Geniales.

3 Romæ, Ludi Geniales per triduum. K. V. Hi dicti Floreales. de quibus, 28. April. Illa die impunè Veneri dare operam licuit: ait Saubert. de sacrific. cap. 4. Ex hoc liquet, quàm decori! Templum Concordiæ erectum à D. Drusilla, dicta post connubio Augusti, Livia Augusta, ob suam & mariti mutuam benevolentiam. Auctoramen amebat, non cum marito concordiam: quandoquidem de illo dicit Sueton. in Tiber.

Templum Concordiæ.

cap. 4. Uxorem Liviam Drusillam, & tunc gravidam, & ante jam apud se filium enixam, perenti Augusto concessit. De Concordia intuitu conformitatis animorum inter cognatos, dicemus die 20. n. 17. De concordia plebis Romanæ cum Patricijs, facta memoria, 16. Januar. n. 9. Ovid. 1. Fastor. utriusque ædis causam profert: & pro fabricata à Livia Drusilla, ait v. 647. de Tiberio qui ædem dedicavit:

Inde triumphata libasti munera gentis:

Templaque fecisti, quam colis ipse, Dea.

Hæc tua constituit genitrix, & rebus & aræ,

Ovid.

Sola toro magni digna reperta Jovis.

Ex his videor mihi videre ædem Concordiæ à Livia erectam propter mariti amorem; non fuisse propter primum, sed propter Octavium, qui illam maximè dilexit, & in cujus osculis mortuus est, ut ait Sueton. in eo, cap. 99. Cessere huic uni cætera conjugia. Emolumentum magnum ex hujusmodi affectuum conformitate emanavit; ita ut præter auctoramen Augustæ, filius Tiberius Augusti successor eligeretur. Ovid. 6. Fastor. v. 619. innuit:

Te quoque magnificè Concordia dedicat æde

Idem.

Livia, quam charo præstitit illa viro.

Nonnulli autumant ædem hanc fuisse, quam extruxit M. Furius Camillus; sed ornasse Drusillam pretiosis muneribus. Rosin. lib. 2. cap. 18. & Vives in 3. Civit. cap. 25.

Porticus Liviae ante ædem Concordiæ.

4 Hic fuit Porticus, dicta Liviæ, munificentissimè erecta à ditissimo Octavio in gratiam uxoris juxta Sacram viam, ubi domus olim Cæsaris, quam sumptuosè à Julia filia ornatam diruit Augustus, ut ibi emineret per singulare ædificium nomen Liviæ. Sueton. cap. 20. & Ovid. 6. Fast. v. 621.

Idem.

Disce tamen veniens ætas, ubi Livia nunc est

Porticus, immensè tecta fuisse domus. In area hujus augusti ædificij formata por-

ticus Liviæ, in qua tanquàm umbracula vitis mirè magnitudinis & opacitatis; ut ait Plin. lib. 14. cap. 1. Ibi nunc est fanum D. Mariæ in Porticu. Dalecamp. hic, & Marlian. in Epitom. lib. 3. cap. 11. In æde Concordiæ erat statua Battonis (quis hic, n. 8.) adorantis Apollinem & Junonem. Plin. lib. 34. cap. 8. & etiam erat Martias religatus. Idem lib. 35. cap. 10. Variæ apud Priscos imagines fuere hieroglyphica Concordiæ. Duæ dextræ junctæ (de quo Tom. 3. T. 13. n. 27.) & in medio signum militare cum fulmine & aquila, infraque navis rotarum. Hemelar. Numism. Tabul. 14. Fœmina sedens, cornucopiæ suffulta. Tabul. 22. Spei præbens brachia. Tabul. 23. & 33. Dextrâ florem, sinistra cornucopiam gestat, innixa orbi terrarum. Tabul. 40. Cum lauri ramo, & cornucopia. Tabul. 46. Cum Caduceo alato, circumvolutis serpentibus. Tabul. 52. Sedet hastata, & orbem ferens, proram navigij pedibus premit. Tabul. 58. Per cornicem, vel columbam, Concordiæ symbolum, videtis ibid. Tabul. 31. Politian. 1. Miscellan. cap. 1. & Pier. Valer. lib. 20. cap. 18. & 22. cap. 1. Scyrus lapis vigil Concordiæ hieroglyphicum: de illo Plin. lib. 36. cap. 17. Integrum fluctuari tradunt, eundem comminutum mergi. Otho Vænius signat orbem sagittis nexum Cupidinis; cum epigraphe: Cuncta servat Amor. Emblem. 18. Vid. Isagog. Septembr. n. 15. Claudian. de 4. Consul. Honor. à v. 284.

Ornamenta

Concordiæ imagines.

Scyri lapidis conditio

Claudian

Pacis templum.

Romæ prædigiū.

Hoc alterna fides, hoc simplex gratia donat. Nonne vides, operum qui se pulcherrimus ipse Mundus amore ligat?

In loco quo Drusilla Concordiæ ædem posuit, deinde templum Pacis. Haud illud Priscum, cujus omen: scabit, quousque virgo pariat, de quo 30. Mart. n. 10. & egimus Tom. 3. T. 7. D. 1. n. 6. Nec illa Ara Augusti erecta Paci, post victoriam Actiacam: sed à Vespasiano erectum, quadratum, pulchrum, amplum, maximisque columnis exornatum (quarum una adhuc erecta stat in præfato templo Virginis Mariæ, trium ulnarum ambitu) templorum omnium locupletissimum. In hoc vasa & ornamenta templi Hierosolymitani à Tito Triumpho allata reposuit Vespasianus. Marlian. in Topograph. Rom. cap. 35. Rosin. lib. 2. cap. 18. Gyrard. Syntagm. 1. n. 43. Comest. in Judith. cap. 3. & Joseph. 7. de Bell. cap. 24. ubi: Post triumphos verò & Romani Imperij firmisimum statum Paci templum ædificari decrevit. Magna enim divitiarum largitate usus, insuper perfectis id pictura ac signentorum operibus exornavit. Omnia namque in illud fanum collecta

Ibi superæ templi Hierosolymitani.

ac deposita sunt, quorum visendorum studio per totum orbem, qui ante nos fuerunt, vagabantur. Hic autem reposuit etiam quæ Judæorum fuerant instrumenta; his se magnificè ferens: Legem verò eorum & penetratium vela purpurea in palatio condita servari præcepit. Hoc templum sumptuosissimum igne accensum subito totum exhaustum est, neque unde acciderit nunquàm cognitum; nisi putatur, in terræmotu qui eadem horâ fuerat, ex lapidum attritu ignem fuisse excussum. Marlian. d. Jurè exclamat Constantius in v. 710. Ovid. 6. Fastor. cit. Tantum licuisse Fortuna, ut tanta rei nobis spectaculum subtraheret. Juxta Pacis templum, in porticu erant duæ columnæ (quod nunc D. D. Cosmæ & Damiano dicatum est) quæ dictæ Romuli & Remi, quas eis crexit Carvilius Coff. ex ipolij Samnitum. Marlian. Topogr. d. Jacob. Boissard. & Publ. Victor, Region. 4.

Excussum.

Erat acedia & Xenodochium.

Martial.

Ficus Navij.

6 In Pacis templo omnium artium professores ad disputandum conveniebant. Rosin. quò dudum, ex Galen. ex ipsoque (estò refragetur Mercurial. 1. Var. lect. cap. 13.) lib. de Pulsib. astruit Gyrard. loc. cit. in templum Pacis congregari infirmos. Etiam in illo statua Ganymedis. Juvenal. 9. Satyr. v. 22. inquit Ganymedem Pacis. Vid. Isag. Octobr. n. 26. Leopard. lib. 4. cap. 4. Rhodigin. lib. 15. cap. 9. & Martial. lib. 1. Epigram. 7.

Illesum timidus unguibus hæsit onus. Etiam in parte fori viæ sacrae, quod dicitur Comitium, erat ficus illa celebris Actij Navij, culta à populo Romano, sub qua instrumenta hujus Magi, & post fulgurita sacro bidental. Marlian. Topograph. cap. 160. in Situ Urb. lib. 3. cap. 1. Plin. lib. 15. cap. 18. subdit: Colitur ficus arbor in foro ipso ac Comitio Romæ nata, sacra fulguribus ibi conditis, magisque ob memoriam ejus, quæ nutritrix fuit Romuli ac Remi, miraculo ex are juxta dicato, tanquàm in Comitium spontè transisset. Adactò navigio, illic arefcit; rursusque curâ sacerdotum seritur. Exactam notitiam proferemus, 14. August. Infit etiam: Equè fortuita eodem loco est vitis atque olea umbra gratia. Ara inde sublata munere gladiatorio D. Julij. Chiflet. hic: Ab irato nimirum populo post necem Julij Cæsaris. Fallitur, ut notat Dalecamp. Ara enim dejecta, quia impediabat pompam certaminis gladiatorum; propter quam ut subdit Plin. lib. 19. cap. 1. Casar Dictator carbasinis velis totum forum Romanum intexit, viamque sacram à domo sua ad clivum usque Capitolinum: quod munere ipso gladiatorio mirabilis visum tradunt. Meminit

Sueton. in Cesar. cap. 10. Hic locus primum dictus Curia Hostilia, in qua prius Rex Hostilius habitavit prope Pacis templum. Marlian. Epitom. lib. 4. cap. 19. Plura alia fuere templi Pacis ornamenta. Veneris simulacrum speciositate, elegantia, atque formâ supra Praxitelicam, refert Plin. lib. 36. cap. 5. Scyllæ inter monstra monstruum, mulier formosa supernè; lib. 35. cap. 10. Fabulam vide apud Horat. de Art. à v. 1. & Ovid. 14. Metamorph. fab. 1. & 2. ex quibus Natal. Com. 8. Mytholog. 12. ibi quoque imago Nili cum sexdecim pueris (de qua Isagog. Maij, n. 20. & 21. Jun. n. 1.) Plin. lib. 36. cap. 7. Opus Romæ excellentius, ibid. cap. 15. præmittitque relatis summis artificum operibus, lib. 34. cap. 8. Ex omnibus quæ retuli, clarissima quæque in Urbe jam sunt dicata à Vespasiano Principe in templo Pacis. Templi & imaginum meminit Chartar. in Mercur. fol. 211.

Ornamenta templi Pacis.

Statua Scyllæ & Nili.

Imagines Pacis.

7 Ab illo hic Rosin. & Gyrard. cit. describitur Pax aspectu pulcherrima, comitibus Venere & Gratijs. Coronatam fructibus veste candida signat Tibull. lib. 1. Eleg. 10. à v. 45.

Pax candida primum. At nobis Pax alma veni, spicamque teneto:

Perstuar, & pomis candidus ante sinus. Interdum apparebat olivâ & lauro coronata, interdum rosis. Callidum sanè fuit commentum (ait Pausan. cap. 294.) in manus Fortune tanquàm marris vel nutritricis Plutum ponere: neque minùs prudenter, qui Pacem Atheniensibus fecit, Plutum in sinu habentem. Idem Gyrard. d. & Natal. Com. lib. 2. cap. 9. ex quibus Chartar. Qui quidem, ex Aristide Orat. pro Concordia ad Rhodios. de lapsum de cælo refert, cum potestate in cuncta, ac tenentem dextrâ sceptrum, ex quo fructus exire videbantur. Sacra vidimus, & sacrificia, 30. Januar. 3. victimamque sine sanguine. Unde Senec. in Medea, à v. 61.

Tibull.

Plutus in sinu Pacis & Fortunæ.

Victima Paci.

Nivei fœmina corporis Intentata jugo placet: & asperi Martis sanguineas quæ cohibet manus. Quæ dat belligeris fœdera gentibus, Et cornu retinet divite copiam; Donetur tenerâ mitior hostia. Adi Pausan. cap. 7. qui cap. 186. numerans victores Olympiæ, refert Chimonis statuas, tam quæ in Elide, quàm quæ Argis, Romanam in Pacis templum esse deportatas.

Senec.

Statue Chimionis.

8 Eodem die vel ante vel post dedicationem templi Brusillæ, splenduit filij Tiberij triumphus è Germania. A Germania in

Triumphus Tyberij.

Ur-

Urbem post biennium regressus (inquit in eo Sueton. cap. 20.) triumphum quem distulerat, egit; prosequentibus etiam legatis (quid sit Legatus in exercitu, ejusque dignitas, dicit Halicarnass. lib. 12. cap. 16.) quibus triumphalia ornamenta impetrarat. At prius quam in Capitolium steteret, descendit de curru, seque praesidenti patri ad genua submitit. Battonem Pannonium Ducem (de cuius statua diximus, num. 4.) ingentibus donatum praemijs, Ravennam transtulit; gratiam referens, quod se quondam cum exercitu, iniquitate loci circumclusum, passus esset evadere. Prandium deinde populo mille mensis, & congiarium trecentos numos viritum dedit. Dedicavit & Concordiae aedem: item Polucis & Castoris, suo fratrisque nomine de manubijs. Goltz in Fast. fol. 217. Briet. ann. V. C. 747. addit: Livia mater dedit epulum seorsum Matronis, Tiberius Senatui in Capitolio. Tuncque Augustus in memoriam Agrippae Roma edidit munus gladiatorum: in quo pullati omnes spectatores praeter Augustum. Triumphum luculenter describit Ovid. 4. Trist. Eleg. 2. & 2. de Pont. Eleg. 1. ubi a v. 23. canit: Numine caelesti Solem fulsisse serenum, Cum populi vultu conveniente die.

Ovid. Quaeque capit laetis immensis membris orbem, Hospitijs Romam vix habuisse locum.

9 Thespijs Boeotiae statua Cleostrato, & sacra Jovi Saotae, id est, Salvatori. K. Graec. E Pausania eruenda notitia. Est autem in oppido (inquit, cap. 301.) aeneum Saotae Jovis signum. Inde ortum habuit religio, quod cum in civis insignis feritate draco saviret, Deus imperaverit ephobos quotannis singulos, sorte ductos fera exponi. Eorum uni Cleostrato, qui amabat, loricae aeneam faciendam curavit, resupinatis extrorsum hamis confertam. Eam loricae puer indutus, cum ultra draconem occurrisset; mortem quidem appetiit, sed etiam ipsam feram exanimavit. Ex eo rei eventu Jovi Servatori cognomen exitit. Possum quam jure dicere: Unde hoc nisi de nostris sacramentis? In universa Graecia Aphrodisia sacra. Meurs. G. F. Veneri dicata, sed non Veneri caelesti: ideo execranda, & de quibus, 26. August. Nonnulli dicunt, hac die Aphrodisia dici, a spuma, ex qua in mari genita, & a piscibus, quos post in caelum sustulit, in Paphum deportata; cuius imaginem videlicet, 1. April. n. 8.

10 Inter Aegyptios sacra silentia in honorem Osiridis. K. Aegypt. Plura sacra Osiridi signantur, sed praeterea arbitror haec quae dicuntur silentia, particularia debent intelligi: igitur ut ait Strabo, lib. 17. n. 14. In Osiridis templo non licet nec cantori, nec tibicini, nec psaltriae canere; quemadmodum mos est alijs

Dijs. Astipulatur Alexandr. Neapolitan. 4. Diar. Genial. cap. 17. Memphis (inquit) in Osiridis templo, dum sacrificant, praeter aliorum morem, nec canere tibijs, nec psallere soliti sunt; sicut Graecorum plerique cum nulla Numinis assilatione sacrificia perficiunt. Haec sacra videntur silentiosa, quia ita Isis illum occultum qualivet ornata herbis Artemisia, Omomo, Verbenaca, Olirite, ac Aethiope; lapilloque Ananchite. Jamblic. de Aegyptior. myr. Nihil improbitatis, nisi superstitionem his in ritibus cogitabit lector, & inest in cunctis abominabilis horror. Artemisia dicitur Sanguis Saturni, quae lassitudinem itineris levat. Apulei. de Virtut. Herbar. Plin. lib. 26. cap. 15. & cap. 10. lib. 25. praemittit: Artemisiam quoque secum habentibus negant Magi nocere mala medicamenta, bestiamve ullam, nec Solem quidem. Omomo erat herba, qua Ditis vocabatur & umbrae, maxime in Mithrae, de quibus 19. Decembr. teste Plutarch. de Isid. & Osirid. De Verbenaca, quam legati ad hostes deferebant, ut ait Plin. lib. 22. cap. 2. ipse lib. 25. cap. 9. inquit: Magi circa hanc insanunt. Hac perunctos imperare quae velint, febres abigere, amicitias conciliare, nullique non morbo mederi. Lachrymam vocant Junonis, & donum Dei, Sceptrumque amoris, eo quod in phultris & in sacrificijs ejus usus ab Aegyptijs adhiberetur. Apulejus, d. & Kircher. Theatr. Hieroglyph. cap. 2. Osirites, alias Cynocephalia, dicta ab Apione Herba divina, non solum utilis inter vivos, sed virtutem habens ad evocandas umbras, censebatur. Vide Plin. lib. 30. cap. 2. Plutarch. in Homer. Magius lib. 3. cap. 1. & Gell. lib. 3. cap. 11. De Aethiope herba haud instituto discoloria refert Plin. lib. 26. cap. 4. Super omnia adjuvere Magicae varietates. Aethiopide herba amnes atque stagna sicari conjectu, tactu clausa omnia aperiri. Achaemenide conjecta in aciem hostium, trepidare agmina, ac terga vertere. Soluta tisu celebrat idem ibid. ac merito insigni reflexione multiplici. Lapis Ananchites, vel Anancitis, ut Criticis placet, dicit ex voce ad quid ab Iside assumptus. Nomen gemma adeptae est a Necessitate, quae Deos cogebat, eorumque evocabat imagines: ait Turnebus lib. 1. cap. 17. Adversar. Pliniusque lib. 37. cap. 11. Ananchitide in hydromantia dicunt evocari imagines Deorum. Quorsum sicine ornata Isis, dum Osiridem quaerebat (de cuius, sacerdotumque fletu dicemus, 19. Octobr.) & vagabatur? Ut auctoramen haberet Magia sacrificulorum, quan-

Ritus.

Artemisia.

Omomo.

Verbenaca.

Osirites.

Aethiopi-dis.

Achaemeni-de.

Ananchi-tis.

Quanti olim habita Magia.

Jovi Saota sacra & statua Cleostrato.

Aphrodisia.

Sacra Osiridi cum silentio.

quando in Numine fingeat exemplar. Non enim herbae illae aut lapides in illas mirificas operationes virtute naturali gaudebant; sed ex pacto cum Cacogenio, cujuscumque delectationi congruum (ut ait August. 21. Civ. cap. 6.) per varia genera lapidum, herbarum, lignorum, animalium, carminum, rituum. Fattetur etiam Theophrast. 2. Herbar. cap. 17. ubi vocat inepta & incredibilia. Qui fumo scientiae ducebatur, venundatus sub peccato, efferebatur super se: quid super alios? De Tyridate Mago, invitato Nerone & initato Magicis coenis, inquit Plin. lib. 30. cap. 2. Non tamen cum regnum ei daret, hanc ab eo accipere artem valuit. Ad hac non opes ei desuere, non vires, non discendi ingenium, aliaque non patiente mundo: sed indubitatum exemplum est falsa artis, quam dereliquit Nero. Nihil ultra.

Ejus miracula apparentia.

Tyridates Magus. Nemo quam improbus!

Osiris poly-nomus.

11 Osiris gesta, quippe illius aetatis hominibus mira; in Numina versa; maxime, cum in Aegyptum revertens ob facinorum magnitudinem (inquit Kircher. Tom. 1. Oedip. Copri, Syntagm. 3. cap. 3.) in Deorum caeterum adscriptus est: factumque est, ut succedentibus temporibus, cum fama ejus cresceret, nominum quoque cresceret impositio: nam a conditis urbibus, Saturnus; a supremo rerum dominio, Jupiter; a vini oleique inventione, Bacchus, seu Dionysius; Hercules, a summa fortitudine; ab Orbis lustratione, Neptunus; & Janus denique a politioris vitae cultu vocatus; sicut a rebus inventis, Mercurius; & a Musica, dictus Apollo.

DIES XII. FEBRUAR.

Prid. Id.

1 Gradus 22. Solis in Aquario, qui hoc in gradu nati, formosa facie & corpore, sed prima aetate morituri. Firmic. Ventrorum occursum & pugna. Ptolom. Vir securi alterius manus & pedes truncans. Sph. Arab. Moyses Dei legatos ingreditur cum virga mirifica ad Pharaonem; mittitur a tyranno in carcerem; sed inde nocte, custodibus mortuis, januisque contractis, exiit ad ipsum Regem; ait Clem. Alexandr. 1. Strom. cap. 13. & ex recutitis R. Salom. Samariae Judas dolens de blasphemia Nicanoris, confortatusque somno (de quo die praeced.) exposito exercitui, decernit manere decertare cum hoste; interea tora civitate orante ante Dominum & plorante. 2. Machab. 15. a 17. Cur autem Phrao Mosen miserit in carcerem signat Joseph. 2. Antiquit. cap. 5. igitur coram Rege exposuit, quae a se & a suis be-

Moses mittitur in carcerem, sed exiit, mirabiliter.

neficia facta Aegypto; quod Phrao egerat tulit, etiam specimen prodigiorum in virga Moysis videret. Rex vero iratus (inquit) sceleratum eum appellat, qui Aegyptiorum olim fugitativus, nunc magicis praestigijs instructus ad reliquos decipiendos venerit.

2 Anno ab hinc 884. postquam in praecedenti, jam improbus Joacim, ut degens in castris, pacatam haberet Jerusalem, in focium regni assumplerat Jechoniam, sperans quid ex congressu Regum Babylonis & Aegypti esset boni in regnum Juda; sed magis huic addictus, quia fecerat eum Regem, erat etiam in procinctu. Rex ergo Babylonis non Nabuchus Magnus, sed pater ejus Nabopolassar, etiam dictus Nabuchus. Aliter alij de successione Babyloniorum sentiunt, quia quot homines tot sententiae (quas videlicet apud Salian. Petavium, Turfelin. Briet. Tornell. & Genebrard.) meo judicio congruiores proferam. Nechao, esto Adad in Charcamis vicerat, juxta Euphratem, memor vastationis factae sub Sennacherib (de quo, 13. Septembr. n. 2.) delere conabatur stirpitis regnum Assyrium, quod sub sceptro Babyloniorum. Per triennium propitio Marte Aegypto aggregavit quicquid olim fuerat Assyriorum a torrente Aegypti usque in Euphratem, ac Syriam & Phoenicem plures nobilissimas urbes. Ut cuncta recuperari possent, cum filio descendit Nabuchus primus, qui victor sed occisus fuit, simulque victus & occisus Nechao (Jerem. 46. a 2.) patente Cadmea victoria. Tunc filius ejus Nabuchus Magnus, etiam cecidit pater, Dux uti Rex constitutus, fugientibus Aegyptijs, brevi restauravit cuncta: descendente in Jerusalem, eo quod non Babylonis Regi, sed Aegypti tributa solvisset; Joacim Regem Juda, filium ejus Jechoniam & nobiliores urbis, inter quos Daniele, Ananiam, Azariam & Misaelem, partemque vasorum templi Domini transtulit in Babylonem: verum Joacim catenis vincitum. 2. Paralip. 36. a 6.

3 Aliter narrat Adrichomius in Chronica. Ann. 3354. Nabuchum anno tertio regni Joacim descendisse in Judaeam, Urbeque captam prefata fecisse: quae quidem cum sciscerit Nechao, collectis innumeris copijs ex Aegypto, Aethiopia & Libya, anno quarto Joacim, quoniam hunc sibi vestigalem, urbisque florem abegisset in Babylonios, quo in certamine uterque Rex cecidit: at Chaldae superiores effecti tollunt quicquid Aegyptij ab Assyrijs abstulerant. Unde Joseph. 10. Antiq. cap. 7. quem sequi-

Tom. 1. Ephemer. Gg tur

Victoria Nechao.

Pugna in Charcamis.

Joacim cum filio, Danieleque captivatus.

Cecidit in acie pater Nabuchi Magni.